

mellemkommunal refusionsregel. For så vidt angår begrebet »lignende behandlingsinstitution« anses institutionskommunens (opholdskommunens) behov for at få refunderet udgifter at være dækket ved forslaget stk. 1, idet der ved indlæggelse/ophold på disse behandlingsinstitutioner vil foreligge medvirken fra en offentlig myndighed.

Det forudsættes, at de refusionsregler, der i dag findes i bistandslovens § 47, stk. 2, ophæves, og at de tilfælde, hvor der er omfattende behov for hjælp vil blive omfattet af forslaget stk. 1. I modsætning til i dag vil en kommune ikke få refusion af udgifter til fx daginstitution, hvis der er ydet hjælp til flytteudgifter efter bistandslovens § 47, stk. 1, til fx en familie, som ikke har omfattende behov for hjælp.

De udgifter til hjælp, som opholdskommunen kan kræve refunderet, svarer til reglerne i dag. Det vil sige, at det er udgifter til hjælp efter dette lovforslag, bortset fra udgifter til rådgivning og vejledning, administrationsudgifter i øvrigt samt udgifter til øjeblikkelig hjælp.

Den særlige refusionsregel i bistandslovens § 11, stk. 1, nr. 3, der knytter sig til flytteretten, er indarbejdet i forslaget stk. 2. Det drejer sig om reglerne i bistandslovens § 68, stk. 3, § 68 b, stk. 3, § 83, stk. 2 og 3, og § 115, stk. 2 og 3, samt § 17, stk. 5, i lov om boliger for ældre og personer med handicap (§ 63 i lov om almene boliger m.v.), hvorefter personer, der ønsker at flytte til en anden kommune, i ganske særlige tilfælde har ret til at få anvist et tilbud efter samme retningslinier, som gælder for kommunens egne borgere. Det fremgår af forslaget, at fraflytningskommunen i disse tilfælde altid anses for at medvirke ved flytningen. Lovforslaget viderefører imidlertid kun disse bestemmelser for så vidt angår flytning mellem boformer beregnet til længerevarende ophold, da de særlige hensyn, der ligger bag reglerne om flytteret, kun gør sig gældende ved længerevarende ophold.

Da kommunale botilbud, herunder bofællesskaber, som er beregnet til længerevarende ophold, fremover forudsættes reguleret efter boliglovgivningen, er regler om flytteret svarende til bistandslovens § 68, stk. 3, og § 68 b, stk. 3, ikke medtaget. I stedet finder boliglovgivningen anvendelse, herunder § 63 i lov om almene boliger m.v.

Forslagets stk. 3 om mellemkommunale aftaler svarer til bistandslovens § 11, stk. 2. Der foreslås gennemført en forenkling af bestemmelsen, idet der ikke henvises til de forskellige boliger med anvisningsret. En mere generel regel er mere overskuelig og nemmere at administrere samtidig med, at der ikke findes at være bevæggrunde for at opretholde

de gældende begrænsninger i kommunernes aftalemuligheder.

Aftalemuligheden vil bl.a. kunne anvendes i de tilfælde, hvor en kommune etablerer bofællesskaber efter Boligministeriets lovgivning, og hvor disse bofællesskaber er baseret på, at også andre kommuner kan benytte disse.

Forslagets stk. 4 om manglende klageadgang svarer til bistandslovens § 11, stk. 3.

Bistandslovens § 11, stk. 4, foreslås ikke videreført. Efter denne bestemmelse kan en kommune kræve refusion fra den hidtidige opholdskommune for udgifter til hjemmehjælp til en person, som har midlertidigt ophold i kommunen, når hjemmehjælpen strækker sig over mere end en måned, og den pågældende har modtaget varig hjemmehjælp i den hidtidige kommune. Bestemmelsen er imidlertid kun blevet brugt i meget begrænset omfang, og skønnes kun at have minimal økonomisk betydning for sommerhuskommunerne. Af forenklingsgrunde foreslås den afskaffet.

Forslagets stk. 5 om forældelse svarer til bistandslovens § 11, stk. 5.

Til § 126

Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til bistandslovens § 133. Bestemmelsen viderefører de gældende principper for finansiering, dvs. at udgifter til rådgivning, tilsyn og administration, herunder udgifter til lægeerklæringer m.v., afholdes fuldt ud af kommunen. Staten refunderer fortsat 50% af udgifter til advokatbistand i forbindelse med tvangsmæssige foranstaltninger.

Forslagets stk. 2 viderefører de gældende regler, hvorefter kommunen fuldt ud afholder udgifterne til kommunale dag- og klubtilbud samt til supplerende tilskud til forældre på børnepasningsorlov. For særlige dag- og klubtilbud henvises til bemærkningerne til forslaget § 128, stk. 5.

Forslagets stk. 3 viderefører de gældende regler om 50% statsrefusion af kommunernes udgifter til ydelser, der hidtil har været ydet i medfør af bistandslovens § 48.

Til § 127

Forslaget svarer med redaktionelle ændringer til bistandslovens § 135, stk. 2. Bestemmelsen viderefører de gældende principper, hvorefter amtskommunen fuldt ud afholder udgifter til rådgivning, tilsyn og administration, herunder lægeerklæringer m.v., som påhviler amtskommunen efter denne lov.